

Otrs prasības pamats izriet no tādu finansiālo korekciju attiecināšanas uz Luksemburgas Lielhercogisti, kas ir pamatoti vienīgi attiecībā uz citām dalībvalstīm, prettiesiskuma. Programmas darbībā Luksemburgas Lielhercogistē netika konstatētas nekādas anomālijas. Fakts, ka Luksemburga piekrita piedalīties projektā kopīgi ar Vāciju, Beļģiju, Franciju un Nīderlandi, nepamatojot negatīvo seku rašanos, kas izriet no tās projektu finansiālajām korekcijām, kļūdām vai trūkumiem, kuri esot atklāti, veicot Nīderlandes vai Vācijas projektu auditu, un kurus gandrīz pilnībā veido iespējama noteikumu par publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru neievērošana. Tomēr, neraugoties uz faktu, ka runa ir par piecu dalībvalstu kopīgu dalību vienā un tajā pašā programmā, par publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrām esot atbildīgas tikai attiecīgo dalībvalstu iestādes.

Prasība, kas celta 2010. gada 8. martā — *Insula*/Komisija

(Lieta T-110/10)

(2010/C 134/68)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Conseil scientifique international pour le développement des îles (Insula)* (Parīze, Francija) (pārstāvji — J.-D. Simonet un P. Marsal, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atzīt, ka Komisijas lūgums atmaksāt EUR 84 120 nav pamatots, un līdz ar to piespriest Komisijai izdot parādzīmi EUR 84 120 apmērā;
- atzīt, ka prasība ir saistīta ar lietu T-366/09, un apvienot tās rakstveida un mutvārdu procesa vajadzībām;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību, kas pamatota ar šķērējklauzulu, prasītāja lūdz Vispārējo tiesu konstatēt, ka 2010. gada 28. janvāra parādzīme, ar kuru Komisijas pēc OLAF revīzijas ziņojuma lūdza atgūt prasītājai izmaksātos avansa maksājumus, nav saderīga ar noteikumiem, kas iekļauti *EL HIERRO* (NNE5/2001/950) līgumā, kurš noslēgts specifiskas programmas ietvaros pētniecības un tehnoloģiskās attīstības un demonstrācijas darbībām Enerģijas, Vides un Attīstības jomā.

Prasītāja izvirza divus pamatus.

Ar pirmo pamatu tā apstrīd Komisijas pēc 2005. gadā veiktās revīzijas pieteikto prasījumu iekasējamību.

Ar otro pamatu tā apgalvo, ka Komisija, izdodot jaunu parādzīmi, esot pārkāpusi savas līgumiskās saistības, kuras tai sešus gadus pēc pēdējā maksājuma, kas izmaksāts *Insula*, un bez paziņojuma no savas puses līgumā paredzētajā termiņā vairs neļaujot prasīt papildu apliecinājošus dokumentus.

Prasība, kas celta 2010. gada 8. martā — *Vācija*/Komisija

(Lieta T-114/10)

(2010/C 134/69)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — J. Möller, C. Blaschke un U. Karpenstein, *Rechtsanwalt*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2009. gada 23. decembra Lēmumu C(2009) 10712 par Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) finanšu atbalsta samazināšanu, kas Kopienų iniciatīvas *IC Interreg II/C* ietvaros tika piešķirts preventīvās aizsardzības pret Reinas-Maas plūdiem programmai Beļģijas Karalistē, Vācijas Federatīvajā Republikā, Luksemburgas Lielhercogistē un Nīderlandes Karalistē atbilstoši Komisijas 1997. gada 18. decembra Lēmumam C(97) 3742 (ERAF Nr. 970010008);

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdēto lēmumu Komisija ir samazinājusi ERAF finanšu atbalstu laikposmā no 1994. gada 1. janvāra līdz 1999. gada 31. decembrim preventīvās aizsardzības pret Reinas-Maas plūdiem programmai Kopienų iniciatīvas IC Interreg II/C ietvaros Beļģijas Karalistē, Vācijas Federatīvajā Republikā, Luksemburgas Lielhercogistē un Nīderlandes Karalistē.

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs prasības pamatus.

Kā pirmo prasības pamatu prasītāja norāda, ka neesot pastāvējuši Regulas (EEK) Nr. 4253/88 (¹) 24. panta 2. punkta nosacījumi finanšu korekcijas veikšanai. Pēc prasītājas uzskata šīs tiesību norma nesniedz Komisijai tiesības izdarīt finanšu korekcijas saistībā ar vadības kļūdām vai iespējami neatbilstošām vadības un kontroles sistēmām. Turpinājumā tiek norādīts, ka pat tad, ja Regulas Nr. 4253/88 24. pants attiektos uz vadības kļūdām vai neatbilstošām vadības un kontroles sistēmām, finanšu korekcija nevarētu tikt izdarīta. Pirmkārt, "nelikumības", kuras Komisija šeit apgalvo, var pamatot finanšu korektūras tikai tad, ja tās nelabvēlīgi ietekmē vai varētu ietekmēt Savienības budžetu. Tas pēc prasītājas domām nav noticis Komisijas apstrīdēto pasākumu gadījumā. Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka daudzu apstrīdēto projektu gadījumā arī faktiski nav noticis Kopienų tiesību pārkāpums.

Kā otrais prasības pamats tiek norādīts, ka saskaņā ar Regulu Nr. 4253/88 Komisija neesot bijusi tiesīga izdarīt kopējas un ekstrapolētas finanšu korekcijas. Šajā sakarā prasītāja apgalvo, ka šīs regulas 24. panta teksts ir skaidri attiecas uz konkrētiem gadījumiem un skaitliski nosakāmām summām.

Trešā prasības pamata ietvaros prasītāja apgalvo, ka ir pārkāpts samērīguma princips un ka nedrīkst veikt pārrobežu ekstrapolāciju, saskaņā ar kuru dalībvalstij obligāti būtu jāatbild par citas dalībvalsts kļūdām.

(¹) Padomes 1988. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 4253/88, ar ko paredz īstenošanas noteikumus Regulai (EEK) Nr. 2052/88 attiecībā uz dažādu struktūrfondu, struktūrfondu un Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finansēšanas instrumentu darbības koordināciju (OV L 374, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 8. martā — Vācija/Komisija

(Lieta T-116/10)

(2010/C 134/70)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — J. Möller un U. Karpenstein, Rechtsanwalt)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2009. gada 23. decembra Lēmumu C(2009) 10675 par Eiropas reģionālās attīstības fonda (ERAF) finanšu atbalsta, kas sākotnēji tika piešķirts ar Komisijas 1997. gada 7. maija Lēmumu C(97) 1120 mērķa Nr. 2 darbības programmai (1997.–1999. gads) Ziemeļreinas-Vestfālenas federālajai zemei Vācijas Federatīvajā Republikā, samazināšanu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdēto lēmumu Komisija samazināja kopējo finanšu atbalstu, kas no ERAF tika piešķirts mērķa Nr. 2 darbības programmai (1997.–1999. gads) Ziemeļreinas-Vestfālenas federālajai zemei Vācijas Federatīvajā Republikā.

Prasības pamatojumā prasītāja izvirza četrus pamatus.

Kā pirmo pamatu prasītāja apgalvo, ka Komisija ir kļūdaini konstatējusi faktus. Pēc prasītājas domām, Komisija ir ņēmusi vērā nepareizas summas, aprēķinot kļūdu kvotu, ko tā ir ņēmusi par pamatu.

Otrā pamata ietvaros prasītāja apgalvo, ka nav izpildīti Padomes Regulas (EEK) Nr. 4253/88 (¹) 24. panta 2. punktā paredzētie finanšu korekcijas nosacījumi. Pēc prasītājas domām, šīs tiesību norma nepiešķir Komisijai tiesības veikt finanšu korekcijas attiecībā uz vadības kļūdām vai it kā nepieņemamu vadības un kontroles sistēmu. Turklāt tā apgalvo, ka finanšu korekcija Komisijas aprēķinātā apmērā nav pieļaujama arī citu iemeslu dēļ. Pirmkārt, "nelikumības", kā šajā gadījumā apgalvo Komisija, var pamatot finanšu korekcijas tikai tad, ja tām ir vai ir bijusi negatīva ietekme uz Savienības budžetu. Pēc prasītājas domām, tā tas nebija Komisijas pārmestās rīcības gadījumā. Otrkārt,